

підприємства; порядок розподілу прибутку; органи управління підприємством; порядок ліквідації підприємства і розподіл його майна. В установчому договорі про створення підприємства передбачаються наступні основні розділи: загальні положення ; дані про засновників (склад , адреса, паспортні дані); статутний капітал (загальна сума і розподіл по частках); права та обов'язки засновників .

Повноваження прокурора в судовому процесі при розгляді господарських спорів

Посесор А.Ю., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат економічних наук *Загорняк Н.Б.*

Повноваження прокурора, щодо участі в судовому процесі при розгляді господарських спорів викладено у Законі України «Про прокуратуру» та Господарському процесуальному кодексі України (надалі-ГПК) [1; 2]. При подачі позовної заяви до господарського суду, прокурор самостійно визначає, які саме інтереси держави були порушені, обґрунтовуючи при цьому необхідність їх захисту, а також зазначає орган, який уповноважений державою здійснювати функції у спірних відносинах. У разі його відсутності – зазначає про це у позовній заяві [1].

Згідно з положеннями ст. 29 ГПК, якщо господарський суд прийняв позовну заяву прокурора в інтересах держави в особі уповноваженого органу який здійснює її функції у спірних правовідносинах, він набуває статусу позивача. Прокурор повідомляє суд про свою участь у вже порушеній справі письмовою заявою, а також усно в судовому засіданні. У разі якщо прокурор відмовився від поданого ним позову, то позивач не позбавляється права вимагати вирішення спору по суті. Якщо ж від позову поданого прокурором в інтересах держави відмовився позивач, то це не позбавляє прокурора права підтримувати позов і вимагати вирішення спору по суті [1].

Згідно з положеннями ст. 20 ГПК говориться про те, що до початку розгляду справи, прокурор може заявити відвід судді у разі, якщо останній являється родичем осіб, що беруть участь у справі та якщо у прокурора виникли певні сумніви щодо його неупередженості. У разі, якщо прокурору стало відомо про підстави відводу після початку розгляду справи, він також має право заявити відвід судді[1]. Прокурор, керуючись положеннями ст. 31 ГПК, також має право заявити відвід судовому експерту, якщо він особисто заінтересований в результаті розгляду справи чи є родичем осіб, які беруть участь в судовому процесі, а також з мотивів його некомпетентності.

До повноважень прокурора відносяться: право подання ним апеляційної скарги на рішення місцевого господарського суду, яке не набрало законної сили, а також касаційної скарги на рішення місцевого господарського суду після їх перегляду в апеляційному порядку та постанови апеляційного господарського суду, ухвалені за результатами апеляційного розгляду; ухвали місцевого господарського суду, про вжиття запобіжних заходів, відмову в задоволенні заяви про вжиття запобіжних заходів, залишення без змін ухвали про вжиття запобіжних заходів, зміну чи скасування ухвали про вжиття запобіжних заходів; після їх перегляду в апеляційному порядку та

постанови апеляційного господарського суду, ухвалені за результатами апеляційного розгляду, що зазначено в статтях 91 та 107 ГПК [1].

Отже, прокурор, відіграє певну процесуальну роль, здійснюючи представництво інтересів громадянина або держави в господарському процесі.

Список використаних джерел:

1. Господарський процесуальний кодекс України: Закон України від 06 лист. 1991 року // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 6. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>.
2. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовт. 2014 року // Відомості Верховної Ради України. - 2015. - № 2-3. - ст.12. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>.

Прокурор у господарському процесі

Свиридюк С.М., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук *Петрина В.Н.*

26 вересня 1995 року під час своєї вересневої частини сесії 1995 року Парламентська Асамблея Ради Європи ухвалила позитивний висновок щодо заявки України на вступ до Ради Європи (Висновок ПА РЄ N 190 (1995)). Одним з головних факторів, що вплинув на ухвалення цього висновку, була підготовка відповідей органів державної влади України на запитальник Комітету Парламентської Асамблеї Ради Європи з політичних питань, яка були надіслані до Страсбурга спільно Президентом України, Головою Верховної Ради України та Прем'єр-міністром України. Відповіді надавали вичерпну інформацію про стан та перспективи розвитку конституційно-правових перетворень в нашій державі. Зазначений висновок Парламентської Асамблеї Ради Європи містить в собі низку зобов'язань нашої країни щодо впровадження в національне законодавство норм та стандартів Парламентської Асамблеї Ради Європи.

Серед цих зобов'язань, які взяла на себе Україна при вступі до Ради Європи, пунктом ві Висновку ПА РЄ N 190 передбачається, що «роль та функції Генеральної прокуратури будуть змінені (особливо щодо здійснення загального контролю за додержанням законності) шляхом перетворення цього інституту в орган, який відповідатиме стандартам Ради Європи», так як правове становище прокуратури в Україні, що передбачалося Законом України «Про прокуратуру», прийнятим 5 листопада 1991 року, не відповідало європейським стандартам.

14 жовтня 2014 року в Україні було прийнято новий Закон України «Про прокуратуру». Текст даного Закону дістав позитивні відгуки експертів Венеціанської комісії. Порівняно з попереднім Законом України «Про прокуратуру» та більш ранніми законопроектами, положення нового Закону значно розширили межі нормативного регулювання міжнародного співробітництва органів прокуратури. Так, згідно з частиною 2 статті 2 зазначеного закону передбачено здійснення прокуратурою міжнародного співробітництва з метою реалізації покладених на неї функцій.

Важливими новаціями даного Закону «Про прокуратуру», що стосувалися господарського процесу, були положення частини 3 статті 23 даного закону, згідно з яким «Не допускається здійснення прокурором представництва в суді інтересів держави в особі державних